

Jan Op de Laak - 50 jaar lid VSV

(21 maart 2013, toespraakje Ad Burgmans, voorzitter Venlose Schaakvereniging)

Jan is een goede schaker. Daar twijfelt niemand aan. Toen ik pas bij de Venlose Schaakvereniging kwam als klein jongetje, behoorde hij tot de sterren van Venlo.

Vol ontzag keek ik tegen hem op. Als ik het lied "As de sterre dao bove Straole" hoorde, dacht ik aan Paul van der Sterren, aan Peter Schoeber, maar ook aan Jan Op de Laak. Nu ik zoveel beter ben geworden, na 35 jaar, word ik wel eens overmoedig en denk ik dat ik me met Jan zou kunnen meten. Zo moest ik enkele weken geleden, om precies te zijn op 7 maart, intern tegen Jan. We zitten samen bij de Olifanten. Ik had me voorgenomen als een olifant door de pocaleinkast van Jan te banjeren. Jan opende met e4. Ik pareerde met e5 en na Pf3 hoefde ik niet lang na te denken over mijn volgende zet Pc6. Na Lb5, a6, La4, Pf6, kwam een rustige variant van het Spaans op het bord. Mijn olifantenbloed begon te stromen. Het gebeurde op de 19e zet. Ik offerde een paard en ik zag vier zetten diep dat ik zijn Dame met familieschaak zou kunnen pakken en dat alle tussenliggende zetten gedwongen waren voor wit. Ja...ik zag dat het Jan wit werd rond de neus. Het was te mooi om waar te zijn. Ik had maar één zet over het hoofd gezien. Met een kwaliteit voor maakte Jan, ook een olifant, daarna korte metten met de zwarte stelling.

Sindsdien droom ik van revanche. Vannacht nog zag ik mat in acht.

Mat in acht (naar een gedicht van Jan Timmer 1992)

**Ik deed het zoveel keren
Met evenveel plezier.
Ik zou niet beter weten
Dus speel ik weer e4.
Ik wil die zet noteren
(ik pak mijn pen en schrijf)
en Jan speelt ondertussen
e7 naar e5.**

**Nog hoef ik niet te denken,
ik voel me een genie,
mijn paard herkent de stelling
en springt al naar f3.
Maar Jan weet ook van wanten,
hij blijft goed bij de les,
e5 staat aangevallen,
Die dekt hij met d6.**

**Mijn looper, zeer voortvarend,
begeeft zich naar c4.
Ik vraag: wil je iets drinken, Jan?
Jao, breng mich mér een fleske bier.
Een paar minuten later:
(ik kom weer aan het bord)
juist, paard c6, wat aardig,
nou dan rocheer ik kort.**

Dit wordt een leuk partijtje,
dat had ik niet verwacht.
Ik zie zijn hand nu dwalen
vlakbij Cornelis acht.
Jawel, hij pakt zijn looper
en zet hem op g4.
O o wat ben ik vrolijk,
wat heb ik een plezier.

Vandaag zal het gebeuren.
Ik speel nu paard c3.
Zijn hersens hoor ik kraken;
hij denkt dat ik niets zie.
Mijn hart gaat sneller kloppen,
maar ik vertrek geen spier
Als zwart-heel vastberaden-
zijn paard speelt naar d4.

Er gaat een koude rilling
dwars door mijn hele lijf;
het zweet staat in mijn handen.
Nu neem ik op e5.
Een dameoffer, toe maar,
nog nooit door mij gebracht.
Toch ben ik wat onzeker,
want kijk eens hoe hij lacht.

Ik denk: ik ga wat lopen
en ik wil net gaan staan,
daar gaat zijn hand naar voren;
hij neemt het offer aan?!
Hij slaat dus met zijn looper
en pakt mijn koningin.
Al zit ik zonder dame,
ik heb het naar mijn zin.

Het visje is gevangen,
Die spartelt aan de haak.
Mijn looper slaat f7
En zet zijn koning schaak.
Die moet een stap naar voren,
Dat is toch buiten kijf?
Hij kan het nu wel schudden,
Daar komt-ie: paard d5!!

Zo nam ik op Jan Op de Laak
In mijn dromen zoete wraak
Hij kon mij niet beletten
Zijn koning mat te zetten.

Jan, het is mij een grote eer, dat ik aan de algemene vergadering mag verzoeken, jou bij acclamatie te benoemen tot erelid van de Venlose Schaakvereniging.

En ik overhandig je hierbij de bijbehorende oorkonde.